

# De republiek Coucke

**W**at er anders is aan het Royal Sporting Club Anderlecht onder Marc Coucke? Stel de vraag anders: wat verandert níét aan het Royal Sporting Club

Anderlecht onder Marc Coucke? De plek waar gespeeld wordt, het stadion, maar dat zal dra een andere naam krijgen. Aan het spel verandert ook weinig. Het zal met elf tegen elf zijn en om de 45 minuten zullen ze van kant wisselen en wie de meest goals maakt, wint.

Afgezien van die details is Anderlecht onder Coucke een totaal andere club, met een compleet nieuwe structuur, met andere stuurlied aan het roer, en vooral met een andere commerciële en sportieve aanpak. Coucke doet zijn reputatie van gamechanger alle eer aan. Hij heeft het spel al altijd anders en sneller dan de anderen gespeeld, maar dit is meer dan een verandering, dit is de Brabantse omwenteling revisited en deze keer zal ze lukken. Het keizerrijk Vanden Stock wordt de republiek Coucke. Alleen al de stijl waarin werd gecommuniceerd. Coucke in het Nederlands met Gentse tongval, maar ook bepaald sterk in het Frans, ongeschooren voor zijn State of the Union, ze zouden hem voor de grap in een split screen moeten tonen met zijn voorganger monsieur Roger. Dit is de snelste tektonische verschuiving ooit.

De *voorzietaire* is nu gewoon Marc voor de vrienden en voor alle anderen. Samen met de ook al Nederlandstalige Jo Van Biesbroeck, de financieel directeur die de verkoop in goede banen leidde, gaf hij tekst en uitleg bij de plannen. Bottomline: ze gaan besparen en toch investeren en het zal ze nog lukken ook want bij Anderlecht zat meer vet op de soep dan er soep onder het vet zat.

Coucke blijft een meester-verleider met wie je altijd en overal een slag om de hand moet houden, maar zijn belofte van transparantie, van meer beleving, van meer return voor de partners en voor de fans, klonk alvast niet hol. De plannen zijn niet min en om een aantal van de directe verwezenlijkingen kan ook worden gelachen, Couckiaans als ze zijn: zo zal GaultMillau punten geven aan de verschillende restaurants en traiteurs in het stadion. Elke wedstrijd. Voor de Saint-Guidon, ooit een sterrenboîte, werd Christophe Hardiquet van Bon Bon aangetrokken. Couckes huiskok Wout Bru, die hij uit het moeras trok, zal ook langskomen als hij hem kan missen in Durbuy.

En het voetbal? Er worden ongeveer tien spelers aange trokken. Dat een club meer is dan de optelsom van de veer-

tig wedstrijdresultaten bewijst een andere voormalige marktleider. Meer zelfs, sportieve resultaten moeten los worden gezien van de commerciële. Man United wint al vijf jaar geen titel meer in Engeland, speelt onder Mourinho abominabel voetbal maar blijft de club met de grootste omzet (en mooie winstcijfers) omdat de business klopt. Het commerciële verhaal van Anderlecht was dus de hoofdbrok op de State of the Union van Marc Coucke.

Zoals een *éminence très grise* van het huis gisteren uit de doeken deed, zijn er vijf periodes te onderscheiden in de uitbouw van dit kroonjuweel van het Belgisch voetbal.

Het begon met de periode Theo Verbeeck, gevolgd na de oorlog door de periode Roossens-Steppé, met daarna de dominantie in België en de Europese doorbraak met de tandem Constant Vanden Stock-Michel Verschueren.

**Ze gaan besparen onder Coucke bij Anderlecht en tóch investeren. Het zal ze nog lukken ook, want er zat meer vet op de soep dan er soep onder het vet zat**

Anderlecht 4.0 was het Anderlecht van Roger Vanden Stock en Herman Van Holsbeeck. Ondanks de tien titels was dit de periode waarin ze niet alleen hun marktleiderschap in het Belgisch voetbal kwijt speelden, maar zelfs het voortbestaan van het instituut Anderlecht regelrecht gevaar liep.

Met de twee-eenheid Coucke-Devroe treedt de vijfde dynastie aan. Er werden al enkele spelers aangetrokken, onder wie Kenny Saïef. Bij KAA Gent zijn ze door het dolle heen. Voor een speler die de Gentse trainer niet kon gebruiken, zal Anderlecht enkele miljoenen neertellen. Zoals vanouds is het Anderlecht dat de Belgische transfermarkt weer in gang heeft gezet.

Gedaan met 20 miljoen euro uitgeven aan makelaars en hun acolieten. Coucke-Devroe hebben genoeg business gedaan met Anderlecht om niet te weten waar een deel van dat geld bleef plakken. Het brutale ontslag van de ooit zo bejubelde maar steeds vaker verguisde manager Herman Van Holsbeeck is daar een rechtstreeks gevolg van. Ook op dat vlak is de breuk met het verleden compleet.